

Tomory Zsuzsa

SZERVES MAGYAR NYELVTUDOMÁNY

AZ IGE

Amint látjuk, a **hang terjedésének előfeltétele az anyag jelenléte**. Ezen anyaghoz kötött előfeltétel miatt a **hangot** is a jelképek **birodalmába sorolom** éppen úgy, mint a későbbi, már az anyag szilárdabb halmazállapotát hordozó anyagi jelképeket: edényeket, szobrokat, írásjegyeket, melyek egyúttal a gondolatközlés eszközei. Mindezek a jelképek magukban hordozzák **az anyag fő tulajdonságait: alakítható, befogad, emlékezik és terem**. Ezen tulajdonságok avatták az anyagot az anyaság kifejezőjévé is, amint ezt **anya** és **anyag** szavunk közeli rokonsága is kifejezi éppen úgy, mint a gabona-termelők SZ-M mássalhangzós szótárából átvett latin közvetítésű **mater** és **materia** szavak. Anyanyelv szavunk tehát ezt a tudatot őrzi, s nem az anya és apajogú társadalmi eszméket vallók napi erőharcának pillanatnyi végeredménye. Társadalmi vonalra terelve e gondolatsort, valóban az asszonyok munkája őrizte mindig a múltat, a hagyományt, s dalaikon, meséiken, imáikon, hímzéseiken át adják tovább az őstudást gyermekeiknek.

Ahhoz, hogy anyag születhessék, szükségünk van **Teremtőre**, s **teremtett világára**, melyben önmagát fejezi ki, **tudatra**, melynek ősrétegeiben meghúzódik ez a Világegyetem méretű ébredés, **értelemre**, ami továbbítani és a teremtés szolgálatába is tudja állítani ezen ismeretet. Mint mindennek, a beszéd, illetve a jelkép kialakulásnak is ez a menete, hiszen a természettudományi valót őseink gyönyörű képekben fejezték ki. Néhány példával világítom meg ezeket:

Ősi eredetű, de még ma is ismert karácsonyosaink, imáink a teremtés menetéről pontosan beszámolnak. A teremtés első szereplője a Kakas: „...*Kokas szólamlék: Máriát káték: 'Kejj fő', kejj fő' szép Szűz Mária...*”¹ Akkor, amikor tudós uraink nem tudták eldönteni, mi volt előbb: a tyúk-e, vagy a tojás? Népünk ősem-

lékezete egy „egyszerű paraszt” megfogalmazásában a következő választ adta: „*A kokas*”. Kokas szólamlása ébresztette Csipkerózsika álmából az Ős-anyagot, Ősanyánkat, a **világot (fényt) és világokat szülő Nagyboldogasszonyunkat**, ki az elkeresztényesített időkben Máriával azonosult. A Teremtő önnön lénye mélyéből hozta elő a hang zengésének előfeltételét, a benne rejlő anyagot éppen úgy, mint ahogy minden leheletünkkel mi is önyanyagunkat szórjuk szét hangunkkal együtt e világban. A kakas *hangja robbanásszerű* erővel tör a világba. Az utána következő hangok a már megállapodott teremtés lágy hullámaint közvetítik **Égúr Ákosa**² dalán át. A kakas későbbi szóhasználatban a hajnal, s a tűz hírnöke is. Tehát a kakas szólama az első hajnalt jelenti be: hajnalhasadás szakítja meg az addig végtelen nyugalomban, örök változatlanóságban élő Teremtőt, s nyomán fény fakad. Maga a hasadás szó erőt tételez fel, s ez az erő hozta felszínre az első anyaggal megjelenő első hangot is.

Őseink azt is felfogták, hogy midőn hajnalban az első fény megjelenik: a hajnal kacag, s ez része a „magas mennyég hangosságának”. Nem nehéz arra a következtetésre jutni, hogy Jó Istenünk első, anyagban való megnyilvánulása a kacagás volt, az életöröm legmagasabb megnyilvánulása. Kacag szavunk ősjelentése fénnel is kapcsolatos volt Magyar Adorján kutatása szerint.

Napjainkban az északi fény hangjának felvételével kapcsolatban az első sikeres kísérlet megtörtént. Eigil Ungstrup dán tudós rádióantennája segítségével fel tudta venni az északi fény hangját, amit sziszegő hangnak nevezett.

Ősemlékeink szerint őseink annak is tudatában voltak, hogy minden hullámmozgás hangot is közvetít, s tudatukban az egész világminden-ség kacagott, csengett, **szólt**.

Az amerikai Discovery Magazin 1997. novemberi számában megjelent „A nagy robbanás

¹ Erdélyi Zsuzsa Hegyet hágék, lőtöt lépék 372, 377. old.

² A teremtés megszemélyesítője Csodaszarvasunk, akit magyar szótárral Ákosnak, Ékesnek hívtak őseink.

visszhangja”³ című cikk a következőket mondja: „A nagy robbanás alkalmával kétféle fény született. Az első a robbanás pillanatával keletkezett, a második a mai napokban lévő fény, nem sokkal az ősködök rendeződése idején...” Majd: „A világ egy nagyon fényes és zajos hely a másodlagos fény és sugárzása miatt...” S „A teremtés anyagának hullámozása aligha több, mint hanghullámok a hatalmas, terjedő plazmában.” Itt ismét ámulattal kell néznünk nyelvünk és hagyományaink világára, mely magas mennyég hangosságáról, kacagó⁴ hajnalhasadásról beszél, korokkal megelőzve a mai tudományt.

Isten szólása nyelvünkben az **Ige** szóhoz kötődik: alany és állítmány egyben ez a szó, a teremtés folyamán még nem különült el erőanyag szerepkörébe.

Az **Ég** szóval és hullámmozgással kapcsolatban elengedhetetlenül fontos megemlíteni az **Ég** tengere és az **Óperenciás** tenger közötti különbséget.

Ég szavunk értelmileg a határtalan világmindenséget és Istent fejezi ki. Az ég tengere kifejezés elmondja őseink azon tudatát, hogy a világmindenség hullámokkal terhes: az **Élet** hullámai — ezeket napjainkban csak külön-külön tulajdonságaik szerint vesszük számba, mint fény, hő, mágnesesség, villamosság, gondolat, érzelem, hogy néhányat említsek — hömpölyögnek és végzik alkotó, világfenntartó tevékenységüket. Az ősteremtés idején őseink tudatvilágának részévé vált azon ismeret, hogy a világot fenntartó erőny, mint alkotója: egy. Ezt az egy erőnyt nevezték Isten fiának, Fiaskának, Fényes Istennek, Szép Istennek, Boldog Istennek, a személyes ismeret ezernyi becéző szavával. Ezen világteremtő erőny a fény szárnyán közénk érkező **Élet**. Az **Ős** változatlanságban élő **ÉG** ura örök változásban fejezi ki önnön lényegét az **Élet** közvetítésével. Örök változatlanság — örök mozgás, hideg és hő, tűz és víz, teremtésben egymásba simuló ellentétpárjai az eszközei. Az **Élet** megjelenési közege a **Fény**, ami szintén teljes egyensúlyban foglalja magában — a később más-más szerepeket kapó — erőt és anyagot.

³ Echo of the Big Bang, by Gary Taubes, Discovery November 1997.

⁴ Kacag szavunk valaha fényeset is jelentett, amint az megmaradt kacagány, fényes öltözetet jelentő szavunkban.

Óperenciás tengerünk már a teremtésben résztvevő anyaggal kapcsolatos, s a földünket burkoló vízpárát jelenti, melyről őseink tudták, hogy pereg, forog. Forog a föld mind e földi, mind légbeli „tengerével” együtt. Őseink tudták, hogy a földet vízpára veszi körül, hogy a kettő együtt forog, s ezt a tudást is nyelvük szerkezetébe építették. Világtól és élő nyelvüinktől elzárkózó, szolgálalkú „tudósaink” csak az Ober-Enns gondolatát tudták e szóval kapcsolatban megszűlni. Ballagi Mór szerint „határozatlan hely, mely igen-igen messze van innen; még az óperenciás tengeren is túl volt.”⁵ Nyelvünket oly gondosan kutató Ballagi sem volt már tisztában ezzel a fogalommal, s az Óperenciás tengert messze lévő vidéknek tekintette; nem tudta, hogy Óperenciás tengerünk földünket jelenti légkörével együtt. Nem e tenger volt távol, hanem az ezen túl utazók útjai vezettek távoli vidékekre, ezzel elárulva azt is, hogy őseink tudatvilágától nem volt távol a mai tudománynak hitt űrutazás, ami Óperenciás tengerünkön is túl visz. Ezeket az utakat gépek nélkül, őstudatuk segítségével tudták megtenni.

Ezen szükséges kitérő után vizsgálat alá kell vennünk azon állításomat, mely szerint az emberi tudat a teremtés kezdetétől magába szívja a történeteket, s ezt később, az anyagba ágyazott világban nyelvünk részévé is tette. Hogyan lehetséges ez? A választ csak mindenkori tudásunk határáig tudjuk megválaszolni nyelvünk segítségével. Jelenleg a quantum fizika új ismeretei segítik felismerni nyelvünkbe épített tudás mélységét, kiterjedését, s igen: hatalmát. Néhány példát hozok most fel a mai tudás és a magyar nyelvészet szerves kapcsolatára, s idézem Kezdeteink című írásom XII. fejezetét:

AZ ÉLET nyelvünkben és a quantum fizikában

„.....A Tündérkor⁶ embere otthon volt az

⁵ Ballagi Mór: A magyar nyelv teljes szótára.

Őskiadás: Pest, Heckenast Gusztáv nyomdájában.

Új kiadás: Nap Kiadó Bt. 1998. Sebestyén Ilona gondozásában

⁶ A teremtés folyamatában résztvevő fénylényeket, fényösöket nevezem hangtani és értelmi vonatkozások alapján Tündéréknek, működésük korát az Aranykorral (ősnyelvünkben arany = fénylő) kezdődő Tündérkornak. (L.: Kezdeteink)

egyetemes tudat és tudás birodalmában. Ismerte, értette a világmindenség mozgató erőit, s önmagát is ezek szolgálatába állítva, életét az egyetlen részének tudta.

A Teremtés összuleiként ismerték fel a mindenek felett álló, láthatatlan **Őserőt**, kit csillogborította fekete palástban, s az **Ősanyagot**, kit hófehér ruhában ábrázoltak jelképesen. Kettejük szűz ölelésének gyümölcse, a fény mezében megjelenő **Élet**. Az Élet kettős természetének tudatát átvitték szótárunkba is:

Ar — az erő és atyaság

Any — az anyag és anyaság ős-szava

AR és **ANY** összevonásával keletkező **ARANY** szavunk valaha a fényt jelentette, egyszülöttüket.

Ha valaki itt önkényes nyelvhasználattal vádolna meg, figyelmébe ajánlom korunk tudósainak az Életre és Fényre vonatkozó ős-ismerteink fentiekkel való összehasonlítását, amit most csak igen röviden a következőképpen kísérek meg. Az idézőjelek közötti szöveg a vonatkozó mű részleteinek fordítása.

Az anyag

„...A tudósok ma számos olyan kísérletet végezhetnek, melyek végeredménye feltárja az anyag igen változatos tulajdonságait. Ezen tulajdonságok némelyike arra enged következtetni, hogy az anyag folyamatos, hullámmozgásszerű tulajdonságokkal rendelkezik. Mások viszont azt mutatják, hogy az anyag ...részecskékből álló és hullámmozgású. Jelen tudásunkkal csak az anyag kettős természetét tudjuk elfogadni, s az ezzel járó bizonytalanságot.”⁷ (Quantum mechanics.)

Az erő és mozgás

„Sokféle erő létezik, de maga az „erő” név minden olyan fizikai történésre alkalmazható, ami a test mozgását okozza (vagy okozni kísérel), vagy annak belső feszültségét.”⁸

Magyar nyelvünk éles különbséget tesz erő és erőny között. Az erőt egyetlen hatásának, s teremtés előttinek tudja.

Az erőny (energia)

„A test munkavégző képességét erőnynek nevezzük.”⁹

Magyar tudatunk egyetlen, **egyetemes** erőnyt ismer, aki az Élet. Minden ma ismert, s különböző nevekkal ellátott erőny (fizikai, kémiai, stb.) ennek csak része. Erőny szavunk a munkát végző erő szót az **ny** hang segítségével már az anyaghoz kapcsolja.

A fény

„A fény egy elektromágneses hullám. Oscillációi a fény terjedési irányára merőlegesek, s így a fény a keresztirányú hullám példája (a hanghullámok hosszanti hullámok.) ...Midőn a fény kapcsolatba kerül az anyaggal, a sugarából véges mennyiségű köteg, vagy quantum szívódik fel, s ezt legjobban a „hullám-csomag” kifejezés érzékelteti. Ezen fény-quantumokat hívjuk photonoknak. Miután a photonokra úgy is gondolhatunk, mint fényrészecskékre, a fényt kettős természetűnek is tarthatjuk: részecskének és hullámoknak.”¹⁰

Magyar fényjelképünk az egyenlőszárú kereszt. Régebben az első tűzcsiholó szerszám: az egymáshoz dörzsölt két bot képének tartották. Fentiek szerint azonban e jelkép még sokkal ősbibb tudathoz vezet: a fény terjedését, s annak egymásra merőleges voltát fejezi ki. A fenti nyelvi összefüggések viszont a legtökéletesebben fejezik ki a fény kettős természetét, úgy, ahogy azt mai fizikusok is tartják. Őseink ezen tudása viszont a mai fejlett természet-tudomány születése előtt ezredekkel, nyelvünk születése pillanatában már jelen volt, s ismét a Tündérkor, Aranykor, illetve Fénykor emléke.

Óstársadalmunkban az őstudat fényének, s e világi fénynek is a megörzői a Gyulák voltak. A Gyula méltóság jelképe történelmi időkben vesszőkötegek voltak. Ezek jelentése viszont ősbibb szinten a fenti „energia kötegeket” jelképezte. (Karácsony című művemben kitértem arra, hogy a Gyula jelvénye feltétlenül napsugárral, fényvel kapcsolatos eredetre mutat.)

⁷ Cambridge Encyclopedia of Astronomy, Crown Publishers, Inc. New York 1978, 473. old.

⁸ Cambridge Encyclopedia of Astronomy, Crown Publishers, Inc. New York 1978, 475. old.

⁹ Cambridge Encyclopedia of Astronomy, Crown Publishers, Inc. New York 1978, 475. old.

¹⁰ Cambridge Encyclopedia of Astronomy, Crown Publishers, Inc. New York 1978, 480. old.

Az étellel kapcsolatosan

„A fehérje molekula tulajdonságai nem vezethetők le csupán kémiai tulajdonságain keresztül; tulajdonságai feltétlen függvényei a háromdimenziós felépítésüknek.” „...Éppen ezért egy biológiát megelőző természeti kiválasztódás működését kell feltételeznünk, ami a fontos fehérjék egy kis csoportját támogatja.”¹¹

Magyar eredettörténetünk értelmében, ahogy azt máig fennmaradt mondáinkon keresztül megismerhettük, Istenfia Élet hivatása kezdetén a teremtés előtti Világegyetem mélységeibe szállt, onnan felhozta a mindenség szunynyadó szemecskéit, s az Ég Ura ezeket elszórta a teremtett világban. Aszerint, hogy hova hullanak ezen szunynyadó szemecskék, válnak növényé, hallá, állattá, s végső soron majd emberré. Itt is találkozunk tehát ezen „biológia előtti kiválasztódási folyamattal”. A tény, hogy az élet e földi megjelenési alakja feltétlenül a három dimenzióra épülő szerkezetén alapul, eddig nem is sejtett távlatokat nyit a „három a magyar igazság” mondásunk, különösen akkor, ha figyelembe vesszük, hogy *igazság* szavunk az *ég* és így fény szavunkkal is azonos. Mai tudósok szerint addig, amíg egy fehérje biológiailag aktív, tehát él, ilyen hármassal felépítés szerint működik.

„Az a mód, ahogyan a fehérje molekulák készültek, felveti azon alapvető kérdést, hogy mi jött előbb: a fehérje, vagy a sejtsav, ami magában foglalja a fehérje felépítésének rendszerét?”

Magyar Adorján említette, nem lehet véletlen az, hogy valamennyi őstörzsünk tisztelt és életjelképű növényének savanyú a gyümölcse: a magyaré a meggy, a szemeréé a som stb. Felvetette a kérdést, hogy vajon lehet-e összefüggést látnunk ezek és a sejtsav között? Egy másutt idézett kelta legenda az élet fájának „savanyú gyümölcseről” beszél. Az életvíze gondolat is gyakran az életfával van kapcsolatban. Szerintem mind a meggy, mind a som, mind a kelta „valamiféle savanyú gyümölcs” a sejtszerkezet hajdani ismeretének jelképe, s egyúttal feloldja a fent felvetett, látszólag megoldhatatlan talányt is.

„A természeti kiválasztódás folyamata az élet elindulásakor kezdődött. A „genetic code” legérdekesebb része az, hogy mindenütt jelen van e földön... Megdöbbenő tény, hogy ez a code minden földi életformában azonos. Igen valószínű, s ebből folyó magyarázat az, hogy az Élet egy ősi rendszerből keletkezett... Az egy őstől való származás elmélete magyarázhatja csak meg nemcsak a genetic code létezését, de más egyéb különleges tulajdonságai is ezen elképzelés keretébe tartoznak.”

Magyar hagyományunk szerint az Egy, egyetemes Isten, az Ős-Tevő őse mindennek, ami van. Egyszülöttje, ugyancsak egy, egyetemesen jelen lévő erőny: a fény mezében megjelenő Élet, népünk Arany Istene.

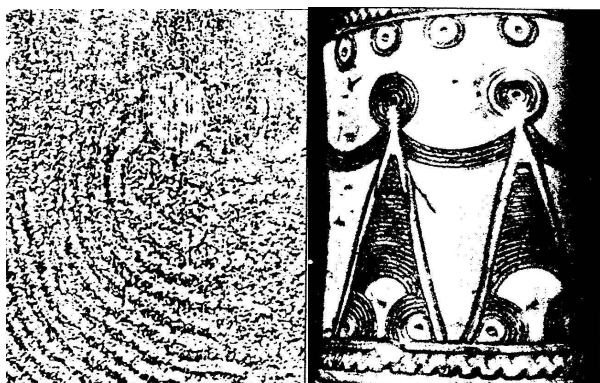
„Még egy másik, különálló bizonyíték is alátámasztja az egy őstől való származás elméletét. Ez az aminosavak optikai tevékenységével kapcsolatos. Laboratóriumban, bármely összetett aminosav csak két alakban jelenhet meg, s ezek egymás tükörképei. Ezeket az alakokat jobbkezünek (*dextro*), vagy balkezünek (*laevo*) mondjuk, a kesztyűk mintájára, miután mindkettő teljesen azonos egymással, csak éppen tükörképei egymásnak. (Ez nem csak szójáték, hanem a balkezü molecula az electromágneses hullámmal egyik oldalánál kering, míg a jobbkezü ellenkező irányban. S így a milyen-oldalúság polarizált fényvel mérhető.) Nincsen semmi ok arra nézve, hogy e kétféle molecula ne létezhetne egymás mellett: laboratóriumban mindkettő előállítható teljesen azonos mennyiségben. Ez áll a Miller-Orgel féle kísérletre is. A világunkban létező balkezü jelenség viszont magyarázatot ad arra, hogy az élet egy időben és egy helyen keletkezett.”

Gyakrabban kitértem azon tényre, hogy népünk művészete mindenkor vetületes világnézetét tárja szemeink elé. Ősi tudatuk része volt az is, hogy az anyag-erőny lényegében egy, s a kettő egymásba átalakítható; e tudását nyelve szerkezetébe is beleépítette. Jelen korunk fent idézett vetületes világgépének mostani felismerése ismét őseink tudását igazolja.

1. kép: A kép baloldali ábrája: endoplasmic reticulum, ahol a legtöbb fehérje készül. A fehérje milyenségét a RNA határozza meg. A készülő fehérjék műhelyének rajza szinte magán hordja a „Teremtő ujjlenyomatát”, s ezen túl az

¹¹ Cambridge Encyclopedia of Astronomy, Crown Publishers, Inc. New York 1978, 392-393. old.

ősi magyar mintákra is emlékeztet. Hasonlítsuk össze a mellette lévő szarumunka díszével.

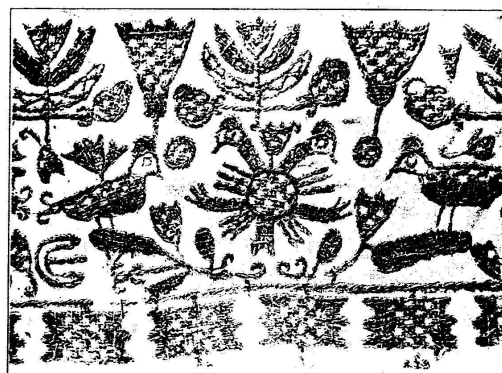
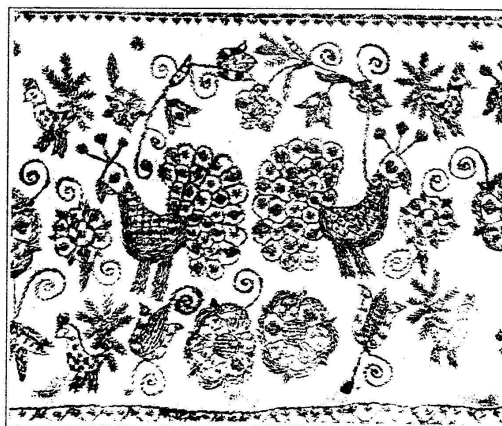
1. kép

A következő kép magyarázata:

„Jellegzetes fehérje molekula. Az aminosav lánc többszörösen önmagába hajtogatva gömb alakot vesz fel, helyet hagyva a felveendő molekulák számára. E szerint az anyag itt is, s az egész mindenségben mag, illetve gömb alakúra idomul: ennek tudatát őrizte meg magyar mag mintánk.

2. kép: A vetületes világszemléletet bizonyítja. Az alsó kép kettős-fejű „napmadara” a fény kettős tulajdonságával kapcsolatos. A nap közepe a csak napjainkban felfedezett és fényképezett, négyzetű elektromágneses vonalakat mutatja. Az ebből kinövő virág jelent egyaránt világot, de az élet e földi megjelenési alakjai közül is egyet. E kép dönti el a fent felvetett kérdést, mi volt előbb, a tyúk-e, vagy a tojás, a sejt, vagy a sejt?

2. kép: Vetületes napmadaraink¹²

3. kép: Ismét vetületes világszemléletünk egy szép példája. Itt ismét hangsúlyoznom kell, hogy nincsen olyan népművészeti tárgyunk, amely nem volna vetületes.

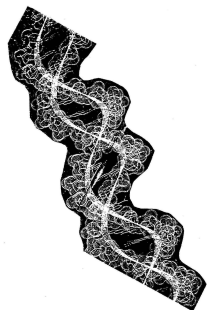

3. kép: Az ősködből kiinduló vetületes világszemléletünk¹³

¹² Hoffer Tamás és Fél Edit, Magyar Népművészet Corvina kiadó, 1975. 3. kiadás 602. old.

¹³ Hoffer Tamás és Fél Edit, Magyar Népművészet Corvina kiadó, 1975. 3. kiadás 271. old.

4. kép: A DNA molekula képe. Regéink szerint az élet fonalát Tündérek fonják, némely változata szerint gyöngyökkel is fűzik. Ha a fonál elszakad, a gyöngyök elgurulnak: megszűnik annak az embernek az élete, akié e fonál.

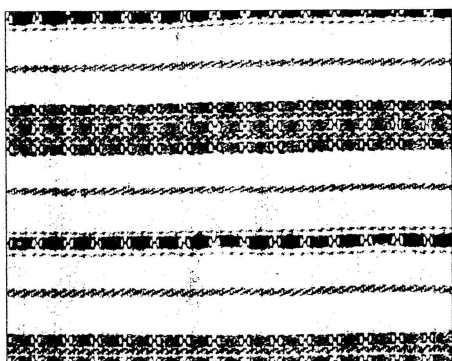
4. kép: Tündérek fonta gyöngyös életszálunk, s a DNA molekula

5. kép: Az izomszövetet alkotó fehérjék felnagyított képe. Hasonlítsuk össze a

6. kép ősi ritmusú szötteásával, melyből a tündérek „katonákat” szőnek.

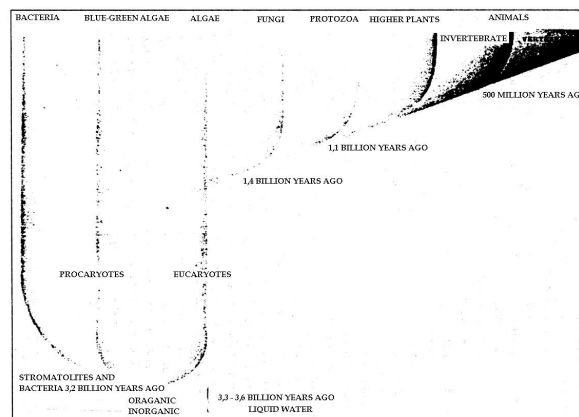
5. kép: Az izomszövet felnagyított képe

6. kép: Házi szötteink mintája, melyből „katonák” születnek¹⁴

7. kép: Az Élet e földi megjelenésének vázlatja. A tudomány mai állása szerint a gerincesek

500 millió évvel ezelőtt jelentek meg e földön. Kárpát-medencénk nyomon követhető Tündérkora 25-30 millió évvel ezelőtti képet fest.

7. kép: A földi élet kialakulásának vázlatja

A korábbiakból a következőket tudjuk meg: Őseink tisztában voltak az anyag kettős természetével, mely szerint az anyag részecskékből áll és folyamatos hullámmozgás tulajdonságával is rendelkezik. Őseink ezen tudását a fenti részletezett, nyelvbe épített Erő — Anyag gondolati és szóegységi kapcsolatain át ismerjük fel. A szó és anyag, vagy ha úgy akarom: **A nyelv és a teremtés szerves egysége már a kezdeti pillanatokban is jelen volt.** Ez a tény ismerteti meg velünk, s ékesen bizonyítja is magyar nyelvünk ősnyelv voltát.

Tisztában voltak az erő és erőny közötti különbséggel, mint ahogy a fizika ma már szintén megkülönbözteti a kettőt. Az erő egy folyamatot, feszültséget elindítani tudó képessége¹⁵ az erőny munkavégzést jelent.

A fény terjedését a mai tudósok keresztirányú hullámnak tudják. De ezt őseink is tudták, hiszen a fényt egyenlőszárú keresztrel jelképezték. Később, a már jobban az anyag felé hajló társadalmak az egyenlőszárú keresztet első tüzcsholó szerszámaink kereszthelyzetével azonosították. Mindkettő igaz, az Igazság egyetemes érvényű tulajdonsága szerint. Ugyanakkor őseink az Igazságot fénynek tekintették, az „*igazság fényében*” kifejezésünk szerint, s az *Éggel*, Istennel, a teremtésben megjelenő tüsszel hőt gerjesztő égési folyamattal is azonosították, s ezt a **teremtés pillanatát rögzítő egy magán és egy mássalhangzós szótárunkon belül fejez-**

¹⁴ Hoffer Tamás és Fél Edit, Magyar Népművészet Corvina kiadó, 1975. 3. kiadás 557. old.

¹⁵ Molnos Angéla *Magyarító könyvecske* Debrecen, 1999 (1.: potencia címszó alatt).

ték ki. Őseink egyenlőszárú napkeresztje tehát ennek a keresztirányban terjedő fénynek volt a jelképe, majd ezen fényt számunkra közvetítő égitesté, a napé. Ősanyáink keresztaszemes kézimunkái is azt a tudatot őrizték meg számunkra, hogy a világ világ. A világ fény. A fényszületés pillanatát rögzítették tehát anyagban (kézimunkában) kifejezve. Ez a kifejezési rendszer különösen erős a valahai avar-magyar birodalom területén máig is. Itt is tehát **szerves kapcsolat áll fenn a tudat és jelkép között.**

A ma Jézus keresztfájával azonosított határszéli, útszéli *keresztfa* valaha a napból nyert, onnan pattant fényszikra jelképe volt, s a kereszténység előtt már sokezer évvel használták.¹⁶ Waddell Tas napistenséggel és feltámadással hozza kapcsolatba a keresztfát a kora trójai és kora sumir ábrázolásokon.

A mai tudomány a fehérje kialakulásokkal kapcsolatban egy „*biológiát megelőző*” kor kiválasztódási folyamatáról beszél, ahol a fehérje molekulák tulajdonságai háromdimenziós felépítésük függvényei.

Ez a biológiát megelőző kiválasztódás pedig a tudat világában indult el, s rögzítődött a mába.

A teremtés ős-idoma a gömb alak. Az anyag felé forduló teremtés tudatában ez az idom vált a tökéletesség, a befejezettség fogalmává, ez a kárpát-medencei ember ős-jelképe, a **mag** is. Korábban láttuk, hogy az alakuló fehérje molekula igyekezik gömb alakot felvenni. Mai napig is mondjuk, jelen életünk eseményeivel kapcsolatban: „*Majd csak kikerekedik belőle valami...*” ezen ős-alakulás ős-élményének hatására.

A **gömb**, illetve **mag** alak köré húzódó endoplasmic reticulum ujjenyomatos képe ismétlődik népművészetünkben máig is. Ezen gömb, illetve mag alakhoz kapcsolódó ős-hang a lágy **G** hang, ami beszélni tanuló gyermekeink gögicselésében, gügyögésében emlékeztet az ős elindulásra. A G-hanghoz, s mag szavunkhoz kap-

¹⁶ L. A. Waddell, The Phoenician Origin of Britons, Scots and Anglo-Saxons (A britek, skótok és angolszászok föníciai eredete), The Christian Book Club of America, Hawthorne California, "1924, 324. old. "True Cross in elongated form (which is seen in a in the Figure to spring from the rayed Sun), [...] it is significant that these early Trojan Sumerians prayed to God and to his angel-som Tas or Tasia, to resurrect them through the „Wood” Cross of which they figure the effigy or their amulets”

csolódó környezet kerek hátú dombok, gurdón gurduló, gurgulyázó¹⁷ patakok, kerek gyümölcsök, gumókból sarjadó gyöngyvirág világa. Magyar népvendünk szerint mi is ennek a világnak vagyunk a szülöttei, s **Mag-Úr** gyermekei. **Ismét szerves kapcsolatban áll a tudat, a kép. a hang, az anyag világa.**

Idegen neveltetésű és elkötelezettségű nyelvészeink népvendünket a „Mansi” névvel igyekeznek egy nevezőre hozni, ezzel — mint az indoeurópai alapokon nyugvó nyelvészet is — önmaga hangzóhasonulási törvényeivel kerül ellenkezésbe: a G hang a természetes hasonulás törvényei szerint soha nem alakul N-é. Ahhoz, hogy a magyar és mansi népvendek kapcsolatát feltárhassuk, két különböző – az m-g és m-n szócsoporthú – nyelvterület gondolatvilágával kell előbb megismerkednünk.

Fontos az aminosavak optikai tevékenységével kapcsolatos azon megállapítás, hogy bármely összetett aminosav csak két alakban jelenhet meg, s ezek egymás **tükörképei**. Ez a természettani jelenség fejeződik ki **szómegfordítási törvényünkben**, mely egyrészt egy *azonos folyamat más-más oldalát világítja meg a teremtés elemi szintjén*, vagy pedig az *erőny és anyag egymásba alakíthatóságát* fejezi ki.

Az első esetben, az azonos folyamat más-más oldalát megvilágító **szókészletünkben** ilyenek a *gamó, gömb és mag* szavak, ahol a *gamó* a *maggá* válás útján lévő egyenes *görbületét* fejezi ki (amint azt a fehérje molekula kialakulásánál láttuk), a *gömb* a folyamat befejezését, s a gömb fordítottja a mag e folyamat állandósulását jelenti.

Ezen tükörképes világnézet élő példája népművészetünk minden ágában jelentkező tükörképes ábrázolásmód, a tojásmintáktól a népi hímezésekig, ahol különösen számottevőnek, s ősemlekednek tartom a kétféjű, egytestű napmardarak képét.

De nemcsak az aminosavak tükörképes tevékenységét öröközték meg őseink, s napjaink magyarjai, hanem az izomsejtek tagozódásával egyeztetették szötteseik szálvetését. A tündérek fonta gyöngyös életszálunk és a DNA molekula képeinek azonossága nem igényel további magyarázatot. **Ismét a tudat és a jelkép egymást fedi.”**

Ősi emlékeket dajkáló imádságaink a te-

¹⁷ Ballagi Mór: a Magyar nyelv teljes szótára 472. old.

remtés rendjét is felidézük, napjainkig:

*Mert van nekem az Úrjézus Krisztus,
Fejem fölött párnafa, letelepődött,
Ága szülte bimbóját,
Bimbó szülte virágját,
Virágja szülte Szent Annát,
Szent Anna szülte Szűz Máriát,
Szűz Mária szülte szent fiát...*¹⁸

A keresztény használatú Úrjézus Krisztus nevét az ősi Ég szóval behelyettesítve a következő kezdethez jutunk: Az Ég ága szülte bimbóját, ez pedig virágját, tehát a világot (fényt); az Ősanyag (Szent Anna) vajúdása szüli a világegyetem anyagi részét, napokat, naprendszeret, s ezzel földünket (Szűz Máriát) is. Mindezek felett – mint párnafán a ház szerkezete – nyugszik örök fenségében az Isten: Az Ég ágának bimbója ismét az alakuló Világegyetem kerekded alakját idézi, virágja a kibomló fényt. Ugyanezen világképet tárják elénk a további imák is.¹⁹

Őstudatunk szerint tehát a hímség első mozzanata hozta felszínre a teremtés hullámainak alapját, az anyagot, s ezt az első mozzanatot hanghoz kötötte. Az Ige, a kakas kukorékolása, **a teremtés kacagása, szólása, csengése voltak az első elindulás hangjai.** Itt meg kell emlétenem tágas szóbokorral rendelkező, mély értelmű **dal** szavunkat is. Mindszenti Dániel²⁰, a XIX. század magyarságának nagy tanítója a zenét tartotta az emberiség közös nyelvének. Idézve: „A’ mi eredetét nézi, én azt tartom: a’ muzsika természetű erő míve, következőleg a muzsikai tehetség az emberrel születik, ’s ennél fogva mióta emberi nem é’ földön tanyázik, azóta mindig meg van benne é’ tehetség. Majd Kodály Zoltán: „Mi lehetett a hajtóerő, amely minden akadály ellenére, máig egyenes úton hol röpítette, hol vonszolta ennek az életnek a szekerét? Egy reménytelen, viszonzatlan szerelem. A néphez,

¹⁸ Erdélyi Zsuzsa Hegyet hágék, lőtöt lépék, archaikus magyar imádságok. Magvető kiadó, Budapest, 1976, 384. old.

¹⁹ Erdélyi Zsuzsa Hegyet hágék, lőtöt lépék, archaikus magyar imádságok. Magvető kiadó, Budapest, 1976, (95, 408, 279. old.)

L: Karácsony című tanulmányomat további magyarázattal.

²⁰ Kodály Zoltán visszatekintés, Összegyűjtött iratok, beszédek, nyilatkozatok.

Zeneműkiadó Vállalat, Budapest, 1964. II. 161. old.

melynek ezeréves látható története, és talán még jobban nyelvében, dalában élő TÖBBEZER ÉVES LÁTHATATLAN ÉLETE ellenállhatatlanul vonz magához.”²¹ S tovább menve: „A lélek alaprétegét nem lehet kétféle anyagból lerakni. Anyanyelve csak egy lehet az embernek, zeneileg is...” Tehát ő is a lélek alaprétegében, az őstudatban ismeri fel emberi elindulásunk minden mozzanatát, beleértve a nyelvet is. S ezek a mozzanatok szervesen kapcsolódnak egymáshoz, zenében, nyelvben egyaránt. Később látni fogjuk, hogy ez a szerves kapcsolat hogyan hat ki az ember egyéniségére, hivatástudatára, szépségeszményére, társadalmi rendszerére, egész életére.

Kétmássalhangzós **dal** szavunk a Teremtés anyaggal való korai kapcsolatát jelzi, azt az időt, amikor az anyag még lágy hullámokban árad beteljesülése felé. Más szóval: **Isten dala maga a teremtés, a teremtett világ. Dalos Isten dolga dal: dalt dall²², s dallama a dalos világ rendje.** Dalával **dalmahodik** a világ. **Dal** szavunkkal rokon **dél** szavunk is, ami a nap legfényesebb szakát jelenti, tehát a napfényvel kapcsolatos, a **deli** fényesen öltözött katona; szép, egyenes termetű egyén. Teremtőnk tehát **deli, dalos** és **dolgos** Istennek nevezi nyelvünk. E kétmássalhangzós, kezdeti világ és Istene közötti küldött dalos Ágasunk, Csodaszarvasunk, ki dalával oszlatja a sötétséget és tanítja az emberiséget. Meg is őrizte ennek a csodás korai világnak a képét **dalhon** szavunk, amit a mai ember már csak a képzelet szülte mesevilágba sorol. Itt zárójelben megjegyzem, hogy az ember nem tud semmit sem elképzelni, kigondolni, aminek alapjai tudatvilágában nincsenek meg. Minél nagyobb alkotó tehetséggel megáldott valaki, annál érzékenyebb képessége van a világmindenségben lelhető ismeretek felfogására, s annál tökéletesebb az e világot áldó alkotása. Mai mérőeszközök például bizonyították, hogy Mozart zenéjének bizonyos részei túlmennek három dimenziós világunk keretein, s a méhek tánca és alkotásai a hatodik dimenzióban nyerik el való értelmüket. Ebbe a

²¹ Kodály Zoltán visszatekintés, Összegyűjtött iratok, beszédek, nyilatkozatok.

Zeneműkiadó Vállalat, Budapest, 1964. I. 97-98. old.

²² Dall: Dalt énekel. Dallam: a hangok rendje, összhangja. Dalmahodik: kikerekedik.

Ballagi Mór: A magyar nyelv teljes szótára, 204. 208. o.

dalos világba tartozik a *fényes és színpompás delice*, a szépen zengő *dalimadár*, s a *dalmahodás* (kikerekedés). Dalos Isten e földi küldötte a *Táltos*²³, ki *dallal* tanítja az embereket, nem kötáblákba vésett tilalmakkal. Ő tartotta ébren az emberek lelkében a dalos teremtés minden csodáját, s dalát a teremtés szolgálatába állította.

A teremtés hangokban való kifejezése

Magyar Adorján meglátása szerint nyelvünk a teremtésnek hangokban való kifejezése, s oly tökéletes, hogy nem lehet emberi elme alkotása, hanem a természet nagy erői alkották, mint hópelyheket és kristályokat.

A mai „hivatalos” nyelvtudomány szerint nincsen értelmük, s tetszés szerint cserélgethetjük őket. Egy másik irány azt mondja, hogy bár a hangoknak nincsen értelmük, de mégis valami okból valami rendszer szabályozza a hangváltozásokat.

Ezeket az állításokat éppen olyan oktalanak tartom, mint azt mondani, hogy az egyes számoknak nincsen semmi értelme, s csak a számtani művelet elvégzése során nyernek értelmet.

Akkor, amikor az egyes hangok értelmét keressük, vissza kell térnünk a nyelvalkotás kezdetéhez, s megvizsgálni, vannak-e ma is értelmet viselő egyhangú szavaink? Az indoeurópai alapokon álló nyelvészet egyértelműen nem talált ilyeneket, sem pedig érzelmet kifejező ősszavakat, amint már korábban láttuk.

Saját hangállományunkat megvizsgálva önként adódnak magánhangzóink, melyek az ősi dal és első gyermeki szótárunk alaphangjait képezik. Ezek a hangok érzelmeinket fejezték ki a lehető legtöményebben. Ezek a magánhangzók alkották első nyelvünket, **az érzelmi ősnylvet**. Indoeurópai nyelvészek nem tudtak érzelmekeket kifejező ősszavakat találni. Itt figyelmükbe ajánlok most csak néhányat *bú*, *víg*, *aggó (busongó)*, *hőköl*, *haboz*, *gyászol*, *dédelget*. Ezek a szavak mind nyelvünk összavai közé tartoznak. De, ezen túlmenően ott van első, érzelmi ősnyelvünk, melynek csupa érzés szótára az egy magánhangzós összavak világába tartozik.

Magánhangzóink ősjelentése

Érzelmi ősnyelvünk szavai egyetlen magánhangzóból állottak:

Ó — a teremtésre táru-
ló ámulat hangja; ez vált később az „Ó”-ság, nagy régiség egy magánhangzóból álló szavává. **Indoeurópai nyelvekben nem található ilyen egy magánhangzóból álló, ősiséget jelentő szó**, s ez nyelvünk ősiségének egyik fontos bizonyítéka. Később ez a fogalom vált a JÓ-ság kifejezőjévé is.

Ő — Istenünket jelölte. **Ő** vált Ő-S-sé, a lényünk mélyéből induló, Teremtőre emlékező magánhangzón át. Mai szótárunkkal az **Ő-S-t ISTEN-ES-nek** mondanák. Minél régibb őseinkről emlékezünk, annál közelebb kerülünk Istenhez, őseink Őséhez.

A — Az alvó anyag nyugtatgató hangja altatja kicsinyeinket ma is: *a...a...a...*, s a hozzá tapadó ősemlék nyomán vált idővel az agg képzetévé. Az agg szó két hangja az őssanyag és meleg ötvöződése. Az őssanyag, Nagyboldogasszonyunk Turulunk szárnya alatt, mint **AGG** nő jelenik meg szittyáink jelképrendszerében. **Avétt**, **avas** szavaink idejét múlta régiségről beszélnek, s későbbi utódműveltségünk, a latin ebből képezte a maga teremtés szavát (ago) és őss fogalmát (avus).

Á — A fénnel érintkező ámulat és az anyag ébredésének hangja. Későbbi fejleménye az **Ár**, **Árad** hullámmozgással kapcsolatos szó.

E — Nyílt és zárt kiejtése lehetséges, s e különbség a teremtés előtt még el nem különült erő-anyag állapot kifejezését teszi lehetővé. Csodálkozást, meglepetést jelentő hang: *ej*, *ejha*. Egyúttal közelre mutató szócska. Gyermeknyelven **edi** édességet jelentő szó. **Egy** szavunk az **Ég** anyagi tükörképe, s a hímség, teremtőerő jelképe. Az **egy** szó hangtani rokona az **edi** (édes) szónak. S valóban, ma is mondjuk: **Édes Istenem! Egy Istenünk tehát Édes Isten volt. E-sz** változata befogadást jelent, tehát az anyagosság, anyaság hangja. Egres — hosszúkás, többmagú gyümölcs, ugyancsak nőiségi jelkép.

É — az é — él — élet hangja Istenünk **ÉLŐ** nevére emlékezik. Élet és lélek azonossága mutat **Ő** feléje, Isten felé. Éles hangú al- és felhangú hangzókkal megfér egy szóban (véka). Étet-

²³ Sumir vándorműveltségünk nyelvében a tal-tal dalt jelent.

etet, leszen-leszen látszólag helyettesíti az e-hangot, viszont lényeges értelmi változás következhet be e csere alkalmával: étet szavunk valaki tudta nélkül szájába csempészett ételről van szó, tehát *tudatkülönbség* jelentkezik az E és az É hang ösjelentésénél.

I — a kicsiség ici-pici hangja, s a hideg, mely alacsony fajhőjű vízcseppekben ível a kék ég felé. **Ig** szavunk, az igaz szó alapja fényt jelentett, mint ahogy azt ma is használjuk az „*igazság fényében*” kifejezésünkben. Mai csillagtudósok tudják, azt, hogy a világ teljes anyagmennyisége végtelen paránnyá zsugorodva volt jelen „a nagy robbanás” előtt. A világkezdeti nagy robbanáskor hő szabadult fel, s ez a hő mai napig is mérhetően jelen van a világűrben. Korábban beszéltünk arról, hogy a robbanással egyidőben született az első hang, az **IGE**. A lélekzetvételt egy tágulási folyamat előzi meg, maga a hang, robbanásszerűen hagyja el a test kereteit, anyagot, párát és hőt hoz felszínre. **I** hangunk *piciséget* jelent és *hideget*; **G** hangunk a *meleg* és gömb alak lágy vonalainak a hangja. Parányi hideg pontból induló ősrobbanás meleget szabadított fel **IGE** szavunk bizonyossága szerint. Tudósaink a világméretű ősparányról nem említették, hogy az csak egy igen hideg állapot következménye lehet. Nyelvünk viszont ezt tisztán tudtukra adja. A nagy robbanást pedig nyelvünk úgy könyveli el, hogy megszólalt az Isten.

Korábban beszéltünk arról, hogy az egy magán és egy mássalhangzós szavak állítmány és alany szerepét egyaránt betöltik.

I hangunk éles és lágyabb változatai ugyan ezt a kettősséget hordozzák magukban, s lágy kiejtése az **E** hangunk rokona (csillag-csellag), s kapcsolatban van **Ű** hangunkkal is (idő-üdő).

Így az **E**-sz hang befogadása megismétlődik az **I**-sz hang hasonló szerepével, csak a befogadott anyag minősége változik: az **E** *szilárd*, az **I** *folyékony anyag befogadására képes*.

I hangunk is kettős állapotot fejez ki. Hideget és fehéren izzó hőt jelent. Rokon hangja az

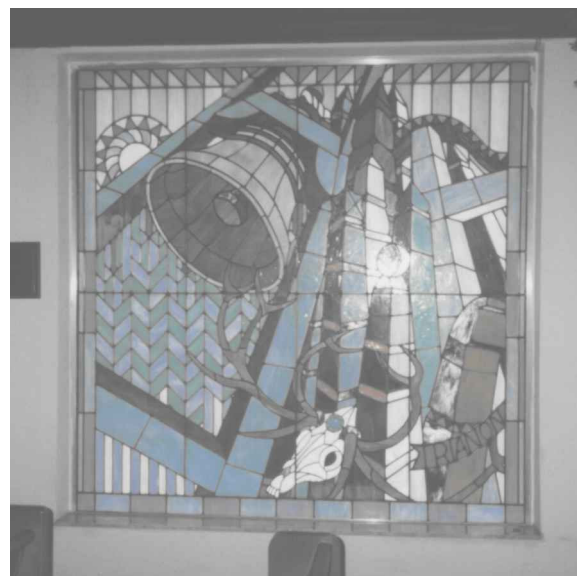
Ü — a mozdulatlanság (*üil*), s a mozgás egyesül benne (*üg-et*). **Ük** szavunk még a két hangú ős-szavak világából tekint reánk, az elkülönülést még nem ismerő egységet vetítve elénk. **Űr** szavunk az ősanyag szerepét hozza előtérbe, az anyag befogadóképességét, s az ezzel járó **szí-**

vó- (negatív) erőt. **Ügy** szavunk a lehetőség szava, **I** szavunkkal együtt az **IDŐ**, illetve **ÜDŐ** kezdetét jelöli. **Üde** szavunk az österemtés első pillanatait örökíti meg: új a világ, kellemes a levegő, a környezet, **Üd** szavunk ünnepet (üdöl / ünnepel) **Üdv** szavunk a mennyei boldogság kifejezője.

U — Hangunk, lényünk legmélyéről támadva adja kendőzetlen önmagunkat, s **udu**-k²⁴ mélye lakásunk. Kiss Dénes nagyszerű tanulmánya részletezi az **U**-ból születő hangutánzó szavunkat: a kutya **U-gatását**. Szerepe kettős, ez a hang is lehet tiszta és vegyes. Az egymássalhangzós, érzelemlifejező ósszó, a **bú**, a teremtés és mélység hangjait kapcsolja össze. A kétmássalhangzós, egy szótagú szavak u-ja nem változik (huz, húz; lug, lúg). További fejlődése során már változhat az o-val (boglya-buglya), vagy az a-val (baba-bábu). **Űr** szavunk a teremtés mélységeiből szól, s tölti be az **Űr-t**.

Magánhangzóink kettős szerepűek, kivéve első szavunkat: az **Ó** ámulatában még erő és anyag együttesen csodálta a teremtést.

Magánhangzós nyelvünk tehát még tisztán őrzi és fejezi ki Istentudatunkat. Ezek szerint Istenét **Jó**-nak, **Ős**-nek, **Egy**-nek, **Édes**-nek, **Élő**-nek, **Igé**-nek, **Igaz**-nak, **Űr**-nak, **Őr**-nek tudta, s ezeket a neveket a világteremtés hajnala óta ma is csorbítatlan tisztaságban használja a magyar.

Feltámadás

²⁴ L: Ballagi Mór: A magyar nyelv teljes szótára odu címszó alatt, 678. old.